

Gọi Người Yêu Dầu

Nhạc & Lời : Vũ Đức Nghiêm.

Lời ca 2: Viết cùng Hoàng Anh Tuấn (Đà Lạt 1969)

Gọi Người Yêu Dầu muôn lần, Nhẹ nhàng như gió thì
Gọi Người Yêu lúc thu về, Giận Người quên lãng lời

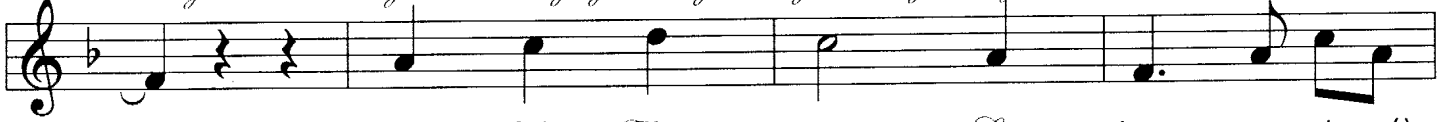
thầm, Làn mây trời gọi nhớ chơi vơi, thương người xa xôi.
thề Chiều năm nao nguyện sống bên nhau, nay đành quên sao?

Gọi người Yêu Dầu trong hồn. Ngập ngừng, tha thiết, bồn
Gọi Người Yêu dưới trăng vàng, Gọi tình xưa cũ muôn

chôn, Kỷ niệm xưa mờ thoáng trong sương cho lòng nhớ thương
màng, Từ ly tan, ngày tháng hoang mang, mây trời tóc tang.

Người Yêu Dầu ơi, Sao lòng se sắt dày
Người Yêu Dầu ơi, sương chiều dâng xóa ngàn

vời, Người Yêu Dầu ơi, Thu về tìm vẫn đơn
thông, Mình ta đừng dầy nghe hồn thu lắng mênh

côi. Người Yêu Dầu ơi, khi ngàn sao đêm lấp
mông. Hồ xưa vẫn xanh trong ngàn sao đêm thương

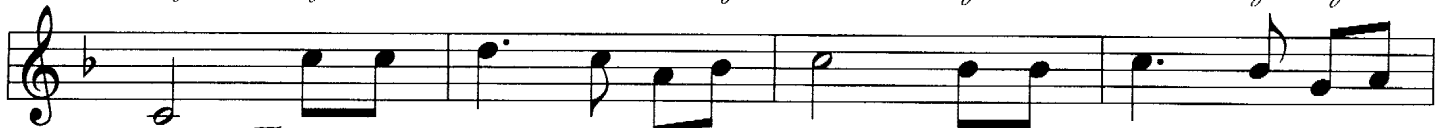
lánh, Tâm hồn băng khuôn, nhớ ngày vui đã qua
nhớ, Nhưng còn tìm đầu dang hình yêu dấu xa

nhanh. Thương em mắt sao trời lung linh, Thương em ngón tay ngà xinh
xưa. Thương em ngón tay dài mơn man, Dù âm liếng dương cầm đi

xinh. Thương em dáng vai gầy thanh thanh, Thương em vòng tay ghè xiết ân
hoang, Thương em đắm linh hồn mong manh, Thương em nụ hôn nồng cháy yên

lành. Thương em dáng u buồn bơ vơ, Thương em nét môi cười ngày
lành. Đôi tay xiết thêm vòng đam mê, Thương em phút trao hôn qua

thơ, Thương em tóc buông lơi dịu dàng, Thương em mong manh như một cành
đi. Buông lơi chút hương yêu dịu dàng Như sương pha lê trên một cành

lan. Gọi Người Yêu Dấu xa vời, Mà lòng lưu luyến bồi
lan. Gọi tình xa vắng đôi bờ, Gọi thăm giây phút hẹn

hỏi, Ngày biệt ly đành nhớ nhau thôi khi chiều nhẹ rơi.
hò, Chiều thu mưa, đôi núi bơ vơ, mây trời gần ngọc.

Gọi Người Yêu Dấu muôn đời, Nghẹn ngào không nói thành lời, Tình yêu
Gọi Người, nước mắt chan hòa, Gọi ngày vui cũ ngọc ngà, Tình dù

xưa, ngày tháng pha phôi, biết bao giờ người!
xa, dù tháng năm qua, xòe xa lòng ta.